முதுமை உளறல்

ஆக்கியோர் :

திருவாளர் – திரு. வி. கலியாணசுந்தரனர்

சாது அச்சுக்கூடம்
இராயப்பேட்டை, சென்னை – 14

1951

விலை
அணா பன்னிரண்டு

முகவுரை

'உலகம் உவப்ப வலனேர்பு திரிதரு-பலர்புகழ் ஞாயிறு கடற்கண் டாஅங்கு * * *' என்பது நக்கீரர் திருவாக்கு.

கருமுகில் சூழல்; பெரும்புயல் தாக்கல்; கருமுகில் இரிவு; பரிதித் தோற்றம்; உலக உவப்பு.

கருமுகில் - ஏகாதிபத்தியம்; பெரும்புயல் - புரட்சி; கருமுகில் இரிவு - ஏகாதிபத்திய முறிவு; பரிதித்தோற்றம் - சுதந்தர உதயம்; உலக உவப்பு - பொதுமை இன்பம்.

பொதுமை இன்பம் பிலிற்றும் காலம் இது. இக் காலத்துக்குரிய பலதிறத் தொண்டுகளை ஆற்ற என் வாழ்க்கை - ஏழ்மை வாழ்க்கை - இடந்தந்தது; இப் பொழுது இடந் தருவதில்லை. ஏன்? உடல்நலம் குலைந்தது; கண்ணொளி குன்றியது; முதுமை அடர்ந்தது. பொழுது பெரிதும் படுக்கையில் கழிகிறது. இங்நிலையில் கருத்தொளி பெருந்துணை செய்கிறது. அத்துணையால் வாய்மொழி வாயிலாகச் சிறுசிறு நூல்களைச் சொல்லிவருகிறேன். அந் நூல்களுள் ஒன்று இம் 'முதுமை உளறல்'. தோற்றுவாய் பார்க்க.

என் வாய்மொழிச் சொற்களை எழுத்தில் பொறித்த சாது அச்சகப் பொறுப்பாளர் - திரு. மு. நாராயணசாமிக் கும், எவ்விதக் கைம்மாறுங் கருதாது அச்சுத்தாள்களை அன்புடன் பார்வையிட்டு உதவிய டாக்டர் - மு. வரதராச னார்க்கும், தமிழ்ப் பேராசிரியர் - வித்துவான் - அன்பு கணபதிக்கும் எனது மனமார்ந்த வாழ்த்து உரியதாக.

முதுமை உளறலில் குற்றங் குறைகள் நிகழ்தல் இயல்பு. அவற்றைப் பொறுத்தருளுமாறு அன்பர்கட்கு வேண்டுதல் செய்கிறேன்.

இராயப்பேட்டை
20-10-51

திருவாரூர் – வி. கலியாணசுந்தரன்

முதுமை உளறல்

க. தோற்றுவாய்

பிறந்தேன் வளர்ந்தேன் பறந்தேன் பன்னெறி;
அறுப தாண்டு நிறைவு பெற்றபின்
பறப்பை 'வாழ்க்கைக் குறிப்'பில் பொறித்தேன்;
அந்த நாட்களில் சிந்தனைப் பொருள்களை
விழிகள் நோக்க எழுதுவன் கையால்;

படலம்

அறுபத் தாறினில் சிறுபரல் ஆணிப்
படலம் கண்ணைப் படர்ந்து மறைத்தது;
பழைய வண்ணம் விழிகள் நோக்க
எழுதும் பேற்றை இழந்தனன் பாவி!
உளத்தெழும் கருத்தை உளறு கின்றனன்
உளறலும் நூலாய் வெளிவரு கின்றது;
ஒற்றைக் கண்ணிடர் உற்ற வேளையில்
'பரம்பொருள்' நூலைப் பகர்ந்தனன் உரையால்;
இரண்டு கண்ணொளி வறண்டஇந் நாளினில்
'இருளில் ஒளி'யைக் குறள்வெண் பாவால்

---

3. பறப்பை - வாழ்க்கை வேகமாகப் பறந்ததை. 'வாழ்க்கைக் குறிப்'பில் - 'திரு. வி. க. வாழ்க்கைக் குறிப்புக்கள்' என்னும் நூலில்.

6. சிறுபரல் - சிறுகல். (கல் போன்ற ஆணி.)

13. உரையால் - வசனத்தால்

'இருமையும் ஒருமையும்', 'அருகன் அருகே'
'பொருளும் அருளும் - மார்க்கிஸ் காந்தி'
'சித்தந் திருந்தல் - செத்துப் பிறத்தல்'
என்னும் நூல்களைப் பன்னினன் அகவலால்;

கருத்தொளி

கண்ணொளி இழந்த வண்ணப் புலவோர்
நிலைமை நன்கு புலனா கியதால்;
கண்ணொளி பட்டதும் கருத்தொளி முன்னிலும்
மேலும் விளங்கல் சாலத் தெளிந்தேன்;
ஒருபுலன் ஒடுங்கின் மறுபுலன் விளக்கம்
அதிகம் அடைதலில் அதிசயம் இல்லை;

உரைநடை

'பழைய உரைநடை விழுமிய அகவல்'
பின்னே யாப்பணி துன்ன வேய்ந்தது
உளறுமென் அகவலும் ஒருவித உரையே;
பொழுது படுக்கையில் கழிக்க நேர்ந்தபின்
கடிதில் உரைநடை முடிதல் கண்டேன்;
பாவின் அமைப்போ ஓவியம் ஆகி
உருண்டும் புரண்டும் திரண்டும் நிற்கும்;
மொழிந்த பின்னும் அழிதல் அரிதாம்

---

16. 'அருகன் அருகே அல்லது விடுதலை வழி'.

17. 'பொருளும் அருளும் அல்லது மார்க்ஸியமும் காந்தியமும்'.

18. 'சித்தந் திருந்தல் அல்லது செத்துப் பிறத்தல்'.

19. பன்னினன் - வாயால் சொன்னேன்.

26—7. பழைய உரைநடையாகிய அகவற்பா, பின்னுளில் யாப்பிலக்கணம் என்னும் அணியைப் பொருந்தச் சூடியது.

33. (பாக்களை) மொழிந்த பின்னும்.

ஆதலின் பாவால் ஓதலைக் கொண்டேன் ;
இந்த நூலையும் அந்தப் பாவால்
சொல்லத் துவங்கினன் மெல்ல மெல்லவே ;
உளறலுக் குண்டோ ஒழுங்கும் வரம்பும் !
இளமை உளறுமோ ! உளறினும் வளமே !
முதுமை உளறும் ; புதுமை பூக்குமோ ?

மீண்டும் கண்ணொளி !

கண்ணொளி வருமெனக் காலக் கணக்கு
நண்பர் சில்லோர் எண்ணுவ தென்னோ ?
'கண்ணொளி தந்தவன் தண்ணருட் கடவுளே
அவ்வொளி மறைத்தவன் அவ்வருட் கடவுளே'
என்று சொல்லி நன்று வாழ்த்துவன் !
வேறென் கூறி ஆறுதல் அடைவேன் !

தூக்கத் தேவி

பகலில் பல்பணி மிகமிகச் செய்து
நிசியில் எழுத்துப் பசியைத் தீர்ப்பன் ;
தூக்கத் தேவி தாக்கினள் என்னைக்
கடந்தன ஆண்டுகள் ; படர்ந்தது படலம் ;
எனதே குற்றம் எனதே குறையும்
இயற்கை ஒறுத்தலைச் செயற்கை என்செயும் ?
படுக்கையில் கிடந்து விடுக்கும் சொல்லால்
ஆகும் நூலில் ஏகும் பிழைகள் ;
பொறுக்க புலவர் பொறுத்தே அருள்க.

---

35. அந்தப் பாவால் - அந்த அகவற்பாவால்.
40—1. காலக் கணக்கு நண்பர் - சோதிடர்.
47. நிசியில் - இரவில். 48. தூக்கத்தேவி - மூதேவி.
51. ஒறுத்தலை - தண்டித்தலை.

உ. கடவுள்

பலதிறம்

கடவுள் வாழ்க ! கடவுள் வாழ்க !
'கடவுள் உண்டோ ? இலேயோ ?' என்னும்
கேள்வி பிறந்த நாளெந் நாளோ ?
ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகள் ஆயின !
ஆய்வில் நுழைந்தால் ஆயுள் போதா
பெருக்கம் வேண்டா சுருக்கம் சாலும் ;
பூதம் பொருளென வாதிப் போருளர்
பூதம் அவர்க்குக் கடவு ளாகும் ;
நாதம் பொருளென நாட்டு வோருளர்
நாதம் அவர்க்குக் கடவு ளாகும் ;
வேதம் பொருளென ஓது வோருளர்
வேதம் அவர்க்குக் கடவு ளாகும் ;
அறிவென் போருக் கறிவே கடவுள்
அன்பென் போருக் கன்பே கடவுள்
அருளென் போருக் கருளே கடவுள்
உயிரென் போருக் குயிரே கடவுள்
உருவென் போருக் குருவே கடவுள்
அருவென் போருக் கருவே கடவுள்
எங்கும் எனிலோ எங்கும் கடவுள்
எல்லாம் எனிலோ எல்லாம் கடவுள்
உண்மை எனிலோ உண்மை கடவுள்
இன்மை எனிலோ இன்மை கடவுள்
தருமம் எனிலோ தருமம் கடவுள்
கருமம் எனிலோ கருமம் கடவுள்
சீலம் எனிலோ சீலம் கடவுள்
உரிமை எனிலோ உரிமை கடவுள் ;

‘காவியர் ஓவியர் கடவுளைத் தந்தனர்’
என்று சொல்லும் இனியரும் உளரே ;
கண்ட மெல்லாம் ஒண்டும் மூல
அகண்டங் கடவுளென் றறைவோ ருளரே ;
எவரெவர் ஞானம் எவ்வெவ் வளவில்
முட்டு கின்றதோ முட்டல் கடவுள் ;
முட்டி முட்டி முட்டிச் சென்றால்
முட்டல் முடிவைக் காண்டல் எளிதோ ?
ஆதலின் ஆய்வாம் வேதனை ஏனோ ?
கடவுள் ஆய்வில் மேய்தல் வேண்டா
கடவுள் நிலையை அடைதல் நன்றே
அந்நிலை பெறவே முன்னி முயல்க ;

வழி

என்னைக் கிள்ளின் எனக்குத் துன்பம்
உம்மைக் கிள்ளின் உமக்குத் துன்பம் ;
துன்பம் விழையும் அன்பரும் உளரோ ?
துன்பம் நீங்க வாழ்தல் இன்பம் ;
தன்னுயிர் போல மன்னுயிர் ஓம்புக ;
தன்னுயிர் மன்னுயிர் என்னும் நிலையே
கடவுள் நிலையைக் கருத்தில் இருத்தும் ;
கொலைபுலை காமம் கொள்ளை கள்பொய்
சூது வாது சூழ்ச்சிக் குப்பையை
அறிவால் விலக்கி அன்பால் மெழுகி
உண்மைக் களனாய் உளத்தை ஆக்கி
மிகுபொருள் விரும்பாத் தகுதி மலரால்
போற்றிப் போற்றி ஆற்றுக பணியைக்
கடவுள் நிலையை அடைதல் கூடும் ;
கடவுள் வாழ்க ! கடவுள் வாழ்க !

ங. அம்மா! அப்பா!

அம்மா! அப்பா! இம்மா நிலத்தில்
இல்லறம் என்னும் நல்லறம் ஏற்றீர்;
மக்கள் பிறந்தனர்; தக்க உம்மிடை;
நேயம் வளரும் மாயம் என்னே!
சோதர நேயம் ஆதி வித்தாய்
உலக நேயமாய் அலகில் கடலாய்ப்
பெருகிப் பெருகும் பெருமை என்னே!

ஒருமைக் காதல்

அம்மா நீயும் அப்பா நீயும்
இருமை அற்ற ஒருமைக் காதலில்
ஒன்றி உமிழ்ந்த அன்பே அன்பே
வீடாய் ஊராய் நாடாய் உலகாய்க்
கரையில் கடலாய் உரையைக் கடந்தது!

கருணை

என்ன பிழைகள் சின்னவர் செய்யினும்
அன்னே மறந்து நன்மை செய்வீர்;
கருணை நீரே! கருணை நீரே!
என்ன நன்றி புன்மையர் செய்வம்!
உம்மை நினைக்க ஒருமனம் போதுமோ?

---

5. சோதர நேயம் - சகோதர நேயம்.

10. ஒன்றி - கலந்து; சேர்ந்து.

8—12. ஒருத்தியும் ஒருவனும் நடாத்தும் காதல்வாழ்க்கையில் சுரக்கும் அன்பு, (பிள்ளையாய்க் குடும்பமாய்) வீடாய்......கடந்தது.

14. அன்னே - அப்பொழுதே.

16. புன்மையர் - அற்பர்.

உம்மைப் புகழ ஒருநா போதுமோ ?
உம்மை வணங்க ஒருதலை போதுமோ ?
கைம்மா றெண்ணு அம்மா ! அப்பா !
வளர்க வழிவழி ; வளர்க உலகே !

ச. வையம்

என்றும் கன்னி

வையம் பிறந்த வரலா றென்னை ?
தத்துவ ஆய்வு நித்தமும் வளர்வது !
முழுமைக் காரணம் மொழிவ தெப்படி ?
ஞாயிறு தாயென வையம் சேயென
விஞ்ஞா னக்கலை விளம்புதல் காண்க ;
வையம் ஒருபெருந் தையல் ; அவளது
கருவோ ஓய்வு பெறுவ தில்லை ;
எத்தனைப் படைப்புகள் ! எத்தனைப் படைப்புகள் !
எண்ணில ! எண்ணில ! எண்ணில ! எண்ணில !
என்றும் படைப்பே ! என்றும் படைப்பே !
என்றும் படைப்புத் தொண்டே ஆற்றினும்
இன்றும் கன்னியாய் இருக்கின் றாளே ;
என்னே வியப்பு ! என்னே வியப்பு !
முதுமை அறியாப் புதுமை உடையவள் ;
அன்னை வாழ்க ! கன்னி வாழ்க !

---

21. (நீங்கள்) வளர்க வழிவழி.

4. ஞாயிறு - சூரியன். சேயென - பிள்ளையென்று. ஞாயிற்றி னின்றும் விழுந்த ஒரு துண்டம் வையம். இதனால் தாய் சேய் உறவு சொல்லப்பட்டது.

அகம் புறம்

ஒருமை வையம், குறிஞ்சி முல்லை
மருதம் நெய்தல் பாலை என்னும்
ஐந்தாய்ப் பிரிந்தே அன்பை வளர்க்கும் ;
'புறத்திணை - அகத்திணை'த் திறங்களை ஆய்க ;
ஒன்று பருமை ஒன்று நுண்மை
பருமை அரண்கள் நுண்மைக் காப்பாம்
நுண்மை அமைதி, பருமை வாழ்வாம் ;
புறமும் அகமும் அறத்தொடர் புடையன ;
அகத்தில் இன்ப ஆறு பாயச்
செகத்தில் புறப்பொருள் தேவை தேவையே ;

வழுக்கல்

புறப்பொருட் கென்று மறப்போர் செய்தல்
வளர்ந்து வளர்ந்து பிளந்த தன்மை ;
முதல்-தொழில் வேற்றுமை முடுகி மூண்டது ;
ஆதி மனிதன் நீதியை மறந்தோம்
தேவை அளவை மீறி விட்டோம்
வழியை விடுத்து வழுக்கி வீழ்ந்தோம் ;
குழப்ப அழைப்பு விழுப்பம் பெற்றது
வகுப்பு நிறமொழி மதநா டென்னும்
வெறிகள் சுழன்றே எரிந்தன எங்கணும் !
வையம் போரின் வைப்பா கியதே ;

---

21. பருமைப் புறத்திணை அரணாக நின்று, நுண்மை அகத் திணைக்குக் காவல் செய்யும் என்றபடி.

29. ஆதி மனிதன் நீதியைப் ' பொருளும் அருளும் அல்லது மார்க்ஸியமும் காந்தியமும் ' என்னும் நூலில் விளக்கம் செய்துள்ளேன். ஆதி நாளில் முதல்-தொழில் வேற்றுமை இல்லை. இஃது இங்கே சிறப்பாகக் கருதற்பாலது.

போதனை

இரத்தப் போர்புரி அரக்கன் ஒழியவும்
தொல்லைகள் நீங்கி அல்லல் போகவும்
கலகம் இன்றி உலகில் வாழ்ந்த
ஆதி மனிதன் போதனை ஏற்க
வாழும் வையம் வாழும் இனிதே !

ரு. ஞாயிறு

மெய்யர் கொலை

ஞாயிறு ! வாழ்க ஞாயிறு ! வாழ்க
மாயிரு ஞாலம் மாண்புற வாழ்க ;
காலையில் எழுந்து மாலையில் சாய்தல்
மெய்யோ ? புலவோர் செய்யுள் கற்பனை ;
கற்பனை என்று முற்படச் சொன்னவன்
அலைய வதைத்த 'கலைஞரும்' வாழ்ந்தனர்
மெய்யரைக் கொல்லும் வையமும் உளதே !

---

1. ஞாயிறு ! - ஞாயிறே ; சூரியனே.

5—6. பூமி சூரியனைச் சுற்றுகிறதா அல்லது சூரியன் பூமியைச் சுற்றுகிறதா என்பதைப்பற்றிய ஐயமும் ஆராய்ச்சியும் நிகழ்ந்த காலமும் உண்டு. சூரியனைப் பூமியே சுற்றுகிறது என்ற கருத்தை முன்னுளில் வெளியிட்டவர் கோபர்னிகன், கலிலியோ உள்ளிட்ட சில அறிஞர். அவருள் இங்கே குறிக்கத்தக்கவர் கலிலியோ. அவர்தம் உயிர் அலைய அலைய அவர் வதைக்கப்பட்டனர். இக் கூற்றை மறுப்போரும் உளர்.

உயிர்ப்பொளி

உலகெலாம் உவப்ப அலகில் உயிர்ப்பொளி
வழிய வழியப் பொழிகின் ருயே !
ஊற்றெங் கேயோ ? நாற்றெங் கேயோ ?
அத்தை உணர்த்தும் வித்தை எதுவோ ?
சோறு மின்றி நீரு மின்றிக்
காற்று மின்றி வேற்றுண வின்றி,
அமைதி மரநிழல் அமர்ந்தெந் நாளும்
உயிர்ப்பொளி மூழ்கி உண்டவர் சிலரே ;

காலம் !

அறிவியல் ஆய்வு செறியுங் காலம்
மன்பதைப் பெருக்கால் துன்புறுங் காலம்
பண்ட நெருக்கே அண்டுங் காலம்
உற்றுள துனக்குச் சொற்றல் வேண்டுமோ !
உன்னிடம் பிறக்கும் இன்ப உயிர்ப்பொளி
அன்புடன் பலநும் அருந்தி வாழச்
செய்யும் நிலைமை பையவே அணுகும் ;
ஞாயிறு ! வாழ்க மாயிரு ஞாலம்
காக்க ! காக்கப் பூக்க அருளே.

---

8. அலகு இல் - அளவு இல்லாத. உயிர்ப்பு ஒளி - பிராண ஒளியை.

13. வேற்றுணவு - வேறு உணவுகள்.

15. பிராணனை உண்டவர் சிலரே.

16. அறிவியல் ஆய்வு - விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி.

17. மன்பதை - மக்கள் கூட்டம்.

18. பண்ட நெருக்கே - பண்டங்களின் நெருக்கடியே.

19. உற்றுள்ளது; (அதை) உனக்குச் சொல்லலும்வேண்டுமோ?

21. அருந்தி - உண்டு. 22. பையவே - மெல்லவே.

௬. பிள்ளைப் பேறு

காதலும் குழவியும்

பெரிது பெரிது பிள்ளைப் பேறு
பிள்ளைப் பேற்றால் உள்ளம் வளரும்
உலகம் வளரும் உணர்வும் வளரும் ;
இருவரை ஒருவர் ஆக்கிய காதல்
பிள்ளை ஆகும் ' கள்ளம் ' காண்க
அன்புக் காதல் இன்பக் குழவியாம் ;

தியாகம்

குழலும் யாழும் அமிழ்தும் கலந்து
குழைந்தே ஒழுகும் மழலை பருகும்
செவிகள் செவிகள் ; தவழ்தல் காணும்
கண்கள் கண்கள் ; கண்ணெனக் குழவியைப்
பெற்றவர் வளர்ப்பர் உற்ற அவர்நலம்
அற்றுப் போகும் ப்ற்றும் அவரைத்
தொண்டும் தியாகமும் பண்பொப் புரவும் ;

வளர்ப்பு

தடிந்தும் கடிந்தும் அடித்தும் வளர்க்கும்
மகவு நோயுறும் ; அகவை குன்றும் ;
தீய குணஞ்செறி தாயின் வளர்ப்பால்
சேயும் தீயதாம் தேயும் மூளையும் ;

11—13. பெற்றவர், பிள்ளையை வளர்க்க வளர்க்க அவர்தம் தன்னலம் படிப்படியே அற்றுப் போகும். தொண்டும் தியாகமும் பண்பும் ஒப்புரவும் அவரைப் பற்றும்.

15. அகவை - வயது.

ஒருதாய் சினந்து மறுமா தோடு
சண்டை யிட்டனள் அண்டையில் குழந்தை
அழுதலைக் கண்டே அணைத்துப் பாலை
உண்ண விட்டனள் உள்ளனல் கொதிக்க
இன்பக் குழவி எங்கே எங்கே ?
உள்ளனல் கொதிப்பு வெள்ளைப் பாலை
ஆலம் ஆக்கி அலைத்தது குழவியைப்
பூரணர் கூறிய காரணம் இதுவே ;
அன்பு நெஞ்ச இன்பத் தாயின்
குழவி வளரும் அழகுடன் நாளும்
மகிழ்வும் பொங்கும் வயதும் பொங்கும்
பெரிது பெரிது பிள்ளைப் பேறே ;
பிள்ளைப் பேறு நல்ல வளர்ப்பில்
என்று உணர்க நன்று நடக்க
அகிம்சை என்னும் அருளற மாண்பும்
மிகுபொருள் விரும்பா மேன்மைத் தகுதியும்
குழந்தை நெஞ்சில் நுழைந்து படிய
வளர்த்தல் இனிதே ! வளர்த்தல் இனிதே !

எ. மனிதன்

மனிதன் எவனோ ? மனிதன் எவனோ ?
'விலங்கி னின்றும் விலகி வந்தவன்
மனிதன்' என்னும் தனிவிஞ் ஞானம் ;

18—25. இஃது உண்மை வரலாறு; அமெரிக்காவில் ஓரிடத்தில் நிகழ்ந்தது.

25. பூரணர் - மருத்துவ நிபுணர்.

காடு

நரிக்கண் நரிமை சரித்தல் உண்டு
நாயில் நாய்மைக் கோயில் உண்டு
புலியுள் புலிமை மலிதல் உண்டு
மனித னிடத்திலோ பலவிதம் உண்டு ;
நரியும் நாயும் புலியும் தெய்வமும்
கூடி மருவும் காடு – மனிதன் ;

விலங்கியல்பு

ஐந்து பாவ மைந்தன் அவனே
அரசை நாட்டிய முரசன் அவனே
சட்டம் கோலும் துட்டன் அவனே
சண்டை பெருக்கும் மிண்டன் அவனே
குழப்பம் நிகழ்த்தும் சழக்கன் அவனே
இரக்கம் கெடுக்கும் அரக்கன் அவனே
விலங்கி னின்றும் வெளியே வந்தும்
விலங்கை மனிதன் விலக்க வில்லை ;
என்னே கொடுமை ! என்னே கொடுமை !

தெய்வ இயல்பு

தெய்வம் மனிதனுள் எய்தியும் உள்ளது
அந்த உள்ளம் உந்தும் நலன்களைக்
கல்வி பயிலும் செல்வன் அவனே
கருணை நினைக்கும் அருளன் அவனே
அறத்தை ஓம்பும் திறத்தன் அவனே
ஆலயம் கட்டும் சீலன் அவனே

---

4. சரித்தல் - வசித்தல் ; இயங்கல். 9. மருவும் - கலக்கும்.
13. மிண்டன் - அறிவில்லாதவன் ; திண்ணன் ; தடியன்.
14. சழக்கன் - தீயவன்.

பூசை செய்யும் நேசன் அவனே
உயிரெலாம் ஒன்றெென உரைப்பவன் அவனே
பொதுமை பேசும் புதியன் அவனே
திருத்தம் செய்யும் கருத்தன் அவனே ;
இருதலை நெஞ்சில் இருக்கும் மனிதன்
ஒருமை பெறினே உரிமை யுறுமே ;

என்ன வேண்டும் ?

என்ன வேண்டும் ? என்ன வேண்டும் ?
குருகுலக் கல்வி பெருகல் வேண்டும்
காதல் மணமே ஆதல் வேண்டும்
பழியில் தொழிலில் செழுமை வேண்டும்
வாழ்வை ஒழுங்கு சூழ்தல் வேண்டும் ;
புறஒழுங் கொன்றால் இறையொளி ராதே
அகமும் ஒழுங்கில் புகுதல் வேண்டும்
இறையொளிக் காட்சி நெறிபுல னாகும் ;
சடத்தை மட்டும் கடித்துக் கிடப்பவன்
மனிதன் ஆகான் ; புனிதன் ஆகான் ;
சடத்தைக் கலந்து கடந்த கடவுளை
நாடக வாழ்விடை நாடிடம் வேண்டும் ;

புரட்சி எது ?

சடத்தைக் கடந்த கடவுளை உணர்தல்
புரட்சி பெரிய அறிவுப் புரட்சி ;

---

29. இருதலை நெஞ்சில் - விலங்கியல்பும் தெய்வ இயல்பும் பொருந்திய நெஞ்சினில்.

30. ஒருமை பெறினே - விலங்கியல்பு மாய்ந்து தெய்வ இயல்பு ஒன்றையே பெற்றால்.

41. சடத்தைக் கலந்தும் கடந்தும் நிற்பது கடவுள் இயல் பென்க.

அருகன் ஆற்றிய அருளறப் புரட்சியைப்
புத்தன் புரிந்த உத்தமப் புரட்சியை
ஏசு நிகழ்த்திய நேசப் புரட்சியைச்
சங்கரர் அறிவுத் துங்கப் புரட்சியை
ஆய்ந்து பார்க்க ; ஓய்ந்து பார்க்க ;
சரித்திரம் கூறும் இரத்தப் புரட்சிகள்
அல்லல் விளைக்கும் ; தொல்லை பெருக்கும் ;
கொல்லல் பரப்பும் ; நல்லன அல்ல ;

குறிக்கோள்

மனித வாழ்க்கையின் இனிய குறிக்கோள்,
மாயையில் வாழ்ந்து மாயையில் வளர்ந்து
மாயையை ஆய்ந்து மாயையைக் கடந்தே
எல்லை யில்லா நல்லதைக் காண்டல் ;
இதுவே வீர அறிவுப் புரட்சி
இந்நிலை மனிதனை என்ன செய்யும் ?
‘ இன்பம் வருங்கால் இருங்களி எய்தலும்
துன்பம் வருங்கால் துயருற் றழுதலும் ’
அவன்முன் சூனியம் ஆகி விடுமே ;

---

45. அருளறப் புரட்சியை - அஹிம்சா தர்மப் புரட்சியை.

48. துங்கப் புரட்சியை - பரிசுத்தமான புரட்சியை.

54. மாயையில் - மாயை என்னும் சடத்தில்.

56. நல்லதை - கடவுளை ; ‘ நன்றுடையானைத் தீயதில்லானை ’ —ஞானசம்பந்தர்.

59-61. இன்ப துன்ப விளைவுகளெல்லாம் சூனியமாகும் என்றபடி.

இன்பமும் துன்பமும் அன்பிறைச் சாயல்
என்ன விளங்கும் ; பன்மை மாயும் ;
‘அவனை யன்றி அணுவும் அசையா’
தென்ற மொழியுளம் நன்கு தெரியும் ;
மாயா உலகம் மாண்டு போச்சே
சித்த விகாரம் செத்துப் போச்சே
சிவமே எங்கும் திகழ லாச்சே
அறிவுப் புரட்சியின் பெருமை என்னே !
பயில்க அதனைப் பயில எழுக
எழுக எழுக எழுக மகனே !

அ. மலை

மலையே ! நீதான் சிலையோ கலையோ !
மோனச் சிலையாய் வானக் கலைகளைக்
காட்டல் உனது நாட்டம் போலும் !

கலைகள்

மென்மைத் தென்றலும் வன்மை வாடையும்
இறங்கிச் சுழன்றே உறங்கும் முகிலும்
பொன்மணி கொழிக்கும் மின்னல் அருவியும்

---

62. அன்பிறைச்சாயல் - அன்பாகிய இறைவனுடைய சாயல்; ‘மாயையாற் கலங்கி வருந்திய போதும் வள்ளலுன் றன்னையே மதித்துன், சாயையாப் பிறரைப் பார்த்ததே அல்லால் தலைவவே றெண்ணிய துண்டோ, தூயபொற் பாதம் அறியநான் அறியேன் துயரினிச் சிறிதுமிங் காற்றேன், நாயகா எனது மயக்கெலாக் தவிர்த்தே நன்றருள் புரிவதுன் கடனே’—அருட்பா.

63. பன்மை - மாயா விகாரப் பன்மைகள்.

64. ‘அவனன்றி ஓரணுவும் அசையாது.’

தண்மை சொரியும் வண்மைக் காடும்
இளமை பொழியும் வளமைப் பொழிலும்
அரும்பு மலரும் விரும்பு கனியும்
மேயும் மீனும் பாயும் தவளையும்
நந்தும் நண்டும் மந்த ஆமையும்
ஓடும் பாம்பும் தேடும் கீரியும்
ஊதும் வண்டும் ஓதும் கிளியும்
கூடும் புறவும் நாடும் பூவையும்
பாடும் குயிலும் ஆடும் மயிலும்
இருண்ட பன்றியும் மருண்ட மானும்
ஒதுங்கும் புலியும் பதுங்கும் கரடியும்
பிடியுடன் அன்பில் நடக்கும் களிறும்
வாலுடைக் குரங்கும் வாலில் குரங்கும்
இன்ன பிறவும் உன்றன் கலைகள் ;

மக்கள்

மைந்தரை முதல்முதல் தந்ததும் நீயே
உன்பால் வாழ்ந்தனர் உன்பால் வளர்ந்தனர்
பண்புகள் கண்டனர் மண்ணில் பரவினர் ;
பரவிப் பரவிப் பரவினும் உன்னை
மறப்பதும் இல்லை - துறப்பதும் இல்லை ;
நோன்பில் விழவில் ஓய்வில் உன்னிடை
வருவர் போவர் பருகுவர் அமிழ்தம் ;
சில மருத்துவர் மூலிகை தேடுவர்
விண்ணை நோக்கி எண்ணுவர் கணிதர்

---

11. நந்தும் - நத்தையும்.
14. புறவும் - புறாவும்.
18. பிடியுடன் - பெண்யானையுடன். களிறும்-ஆண்யானையும்.
26. விழவில் - திருவிழாக்களில்.

நல்லிசை பயில வல்லவர் செல்வர்
காவியர் மேவி ஓவியம் ஆவர்
ஓவியர் ஏகிக் காவியம் ஆவர்
உடம்பினை ஓம்பும் கடன்களைக் காண்பர்
அலையும் நெஞ்சம் நிலையுறச் சூழ்வர்
சித்தர் யோகர் பித்தர் தங்குவர்
பலதிற அறிஞர் நிலைகளை ஆய்வர் ;

பெருமை

உமையவள் அருகன் அமைதிப் புத்தன்
கிறித்து மகம்மது அறத்து வண்மையர்
உன்னை அடைந்ததை இந்நிலம் அறியும் ;
உன்னை நினைந்தால் மன்னும் மன்னும்
பொறுமை அமைதி அருந்தவம் தியானம்
உள்ளம் உயரும் வள்ளுவம் போலக்
குணமலை யாகத் துணையும் வருமே ;
மண்ணின் றெழுந்து விண்ணில் உயர்ந்தனை
உயர்வை உன்பால் உஞற்றினர் யாரே !
அமைதியை உன்பால் அமைத்தவர் யாரே !
பொறுமையை உன்பால் பொருத்தினர் யாரே !
சாந்தியை உன்பால் சாத்தினர் யாரே !
வளர்ச்சியை உன்பால் வகுத்தவர் யாரே !
அருமை மலையே ! உரிமை மலையே !

---

37. உமையவள் தவங்கிடந்ததைக் ‘ கந்த புராணம் ’ முதலிய நூல்களிற் பார்க்க.

40. மன்னும் - நிலைபெறும்.

42. வள்ளுவம் - வள்ளுவர் கொள்கை.

45. உஞற்றினர் - செய்தவர்.

உன்றன் பெருமையை என்னென் றுரைப்பது ?
நிலநூல் நீயே சலநூல் நீயே
மரநூல் நீயே மாநூல் நீயே
உளநூல் நீயே உயிர்நூல் நீயே
வளர்நூல் நீயே வளநூல் நீயே
பொறைநூல் நீயே பிறநூல் நீயே
எல்லாம் நீயே எல்லாம் நீயே
உலகம் உய்ய இலகு கலைநீ
வாழி வாழி வாழி இனிதே !

சாந்தி ! சாந்தி !

மீன்கடை நகரில் ஏன்வதை கின்றீர் ?
பழைய மலையை, விழையும் சார்பை
அடைக அடைக விடுக நரகை
கொலைவதை நீங்க மலை,மருந் தாகும் ;
கண்ணால் நோக்கிக் கருத்தால் நோக்கிப்
பண்ணால் பாடி எண்ணால் எண்ணி
மலையை மனத்தில் நிலைபெறச் செய்க ;
ஞானம் பெருக்கும் மோனம் பயில்க
மலையாய் வளர்க கலையாய் வளர்க ;
வாழ்க பொதிகை வாழ்க பொதினி

---

52. சலநூல் - நீர்நூல்.

53. மரநூல் - தாவரநூல். மாநூல் - விலங்குநூல்.

54. உளநூல் - மனோதத்துவநூல்.

56. பொறை - பொறுமை.

61. விழையும் சார்பை - விரும்பத்தக்க (மலையின்) சார்பு நிலங்களை.

62. நரகை - நரகத்தை யொத்த நகரத்தை.

69. பொதினி - பழனி. (பழநி என்பது பிற்கால ஆட்சி.)

வாழ்க திருமலை வாழ்க கயிலை
வாழ்க இமயம் வாழ்க மலைக்குலம்
வாழ்க சாந்த மலைகள் வாழ்க
உலகம் சாந்த மலையாய் வாழ்க.

---

௯. மனம்

உலகப் பேச்சு

மனத்தின் இயலை நினைத்தவர் கூறுவர்
அதனை ஆய்தல் நிதநிதம் நடக்கும்
பலவிதக் கருத்துகள் உலவல் வெளிப்படை ;
மாயை குரங்கு பேயென மனத்தை
ஏசி இழித்துப் பேசு வோருளர்
மனமே எண்ணம் மனமே கரணம்
மனமே உடலம் மனமே உலகம்
மனமே எல்லாம் எனமொழி வோருளர்
இன்னும் பலபடப் பன்னு வோருளர் ;

இரு மனைவியர்

ஒருவன் ஒருத்தி திருமணம் செய்தனர்
பன்னாள் கழிந்தபின் அன்னா ரிடையே
அன்பு சாய்ந்தது துன்பு மேய்ந்தது
தலைவன் தள்ளினன் தலைவியை வெறுத்தே
மறுமணஞ் செய்து திருவுடன் வாழ்ந்தனன்
ஐந்து திங்களில் வெந்தது சிந்தை
தலைவன் முதன்மைத் தலைவியை அழைத்தனன்
என்னே மனத்தின் தன்மை என்னே !

---

70. திருமலை - திருவேங்கடமலை (திருப்பதி).

நட்பு ?

பண்பு மிக்க நண்பர் இருவர்
மலர்மணம் என்ன உலகில் வதிந்தனர்
பணத்துப் பேய்மை பிணக்கு விளைத்தது
உட்பகை மூண்டது நட்புக் குலைந்தது
அவனைக் கொல்ல இவன்மனம் நினைந்தது
இவனைக் கொல்ல அவன்மனம் நினைந்தது
ஆண்டுகள் சென்றன; தாண்டவ புரியில்
ஒருதெரு வழியே இருவரும் நடந்தனர்
கண்கள் கண்டன - பண்டை நட்பால்
அழுகை பெருகத் தழுவிக் கொண்டனர்
மனத்தின் இயலை அளந்து பார்க்க;

தண்டனை

இன்று நட்பு நாளை பகைமை
இன்று பகைமை நாளை நட்பே
எங்கே பகைமை? எங்கே நட்பு?
முட்டுக் குத்து வெட்டுகள் ஏனோ?
தூக்குத் தண்டனைப் போக்குக் கெட்டது
சீற்றம், கொலையை ஆற்றி விட்டது
கொலைஞன் மனத்தை நலமுறச் செய்யலாம்
தூக்கி விட்டால் வாய்ப்புக் கிட்டுமோ ?
காட்டு மிராண்டி நாட்களில் தோன்றிய
தண்டனை இந்நாள் கொள்வது தவறே ;
ஒறுக்கும் நெஞ்சம் பெருக்கும் குற்றம்
அச்சிறு நெஞ்சின் உச்சி இடிந்தால்
குற்றங் குறைகள் அற்றுப் போகும் ;

---

20. பணப்பேய். 34. ஆற்றி - செய்து.

39. ஒறுக்கும் - தண்டிக்கும்.

அகத்து நிலையை முகக்கலை காட்டும்
ஒருவ னிடத்தே ஒருநாள் எழும்பும்
அகங்கள் ஆயிரம் முகங்கள் ஆயிரம் ;
விகார நெஞ்சம், விகார முகத்தை
விகார வாழ்வை விகார உலகைப்
படைக்கும் ; அதனைத் தடுக்கப் பயிலும்
கல்வி பெரிதே ; செல்வம் அதுவே ;
நல்லன செய்தலும் அல்லன செய்தலும்
உளமே என்று தெளிதல் அறிவு ;

சார்பு

மனவியல் சார்ந்த வண்ண மாகும் :
பன்றி யிடத்தவன் பன்றி இயல்பை
ஆவி னிடத்தவன் ஆவின் குணத்தை
மூர்க்கக் கூட்டால் மூர்க்கத் தன்மையை
நல்ல சேர்க்கையால் நல்ல பண்பை
அடைதல் இயற்கை நடையில் உணர்க ;
'சேரிட மறிந்து சே'ரெனக் கிழவி
ஆழ்ந்து மொழிந்ததை வாழ்வே ஆக்குக ;

கவிகள்

மாதவி மீதும் தீதெணுக் கண்ணகி
உள்ளம் மதுரையில் அள்ளிய தனலை ;
துறவு பூண்ட அறமகள் உள்ளம்
உதய குமரன் வதையில் கசிந்தது ;
சீவகன் மனத்தை மேவித் தேர்க

---

57. கிழவி - ஔவை.

62. உதயகுமரன் வரலாற்றை 'மணிமேகலை'யிற் பார்க்க.

63. சீவகன், 'சிந்தாமணி' என்னும் பெருங்காவியத்தலைவன்.

மனைவியர் பலரை மணந்த மனமே
அவரைத் துறந்து தவநிலை அடைந்தது ;
சேக்கிழா ரருளிய பாக்கள் மனநூல்
வேறு நூலெனக் கூறுவோர் கூறுக ;
பரத்தையை அணைந்த வரத்து நீல
கண்டர் நெஞ்சம் பெண்டிரை மறந்தது ;
இயற்பகை சிந்தை இனியளை ஈந்தது
செயலை உறவோர் சிந்தை கடிந்தது ;
முத்தன் சித்தம் குத்திய தன்பரை
இவர்தம் சித்தம் இரங்கிய தவன்பால் ;
எறியைக் கொல்ல எழுந்த மன்னவன்
வன்ம உளம்பின் வணங்கிய தன்றே ;
மற்றவர் மனங்களைக் கற்றவர் ஆய்க
திறங்க ளெல்லாம் அறஞ்செய லாகும் ;
சீதையைக் கெடுக்கப் போதை கொண்டனன்
இராவணக் கொடியன் எனுமொரு கவிமனம் ;
அன்னையின் அடியில் சென்னியைத் தாழ்த்தி
வாழ்த்தினன் என்னும் மற்றொரு கவிமனம் ;
வாலியைத் தம்பியைச் சீல அநுமனைக்
கலைநவில் குரங்கெனச் சொலுமொரு கவிமனம்
இராவணன் அரக்கன் எனுமொரு கவிமனம்
விஞ்சையர் இவரெனும் வேறொரு கவிமனம் ;
திரௌபதை ஐவர் தேவி என்றும்

---

72. முத்தன் - முத்தநாதன். அன்பரை - மெய்ப்பொருள் நாயனாரை.

74. எறியை - எறிபத்த நாயனாரை.

76. மற்றவர் - மற்ற நாயன்மார்களின்.

80. அன்னையின்-சீதையின். 81. (இராவணன்) வாழ்த்தினன்.

85. விஞ்சையர்-வித்தியாதரர் (ஜைன இராமாயணம் பார்க்க).

அருச்சுனன் ஒருவன் அன்பே என்றும்
கவிகள் மனங்கள் கருதிய துண்டு ;
கவிகள் மனத்தியல் புஷிகளைப் படைத்தலால்
அலைகள் அடங்கும் அமைதி நிலவும் ;

தவமனம்

பழமை விழைந்தே உழுமனம் உண்டு
புதுமைப் பொருளை விதைமனம் உண்டே
அதையும் இதையும் துதிமனம் உண்டே
ஒன்றைப் போற்றி ஒன்றைத் தூற்றிப்
பழகிப் பழகி உழல்மனம் உண்டே
இவையெலாங் கடந்த தவமனம் உண்டு ;
தவமனம் பெறவே புவியில் பிறந்தனம்
பிறவி நோக்கை நிறைசெயல் அறமே ;

அகவிளக்கம்

மேலை நாட்டில் கால மனநூல்
பெருகி வருதல் கருதல் நல்லது ;
மனநூல் ஒவ்வொரு மனையே யாக
உழைத்தல் வேண்டும் ; உழைக்க உழைக்கப்
புறமனம் ஒடுங்கும் ; அகமனம் மலரும் ;
மேலும் அகமனம் சால ஒளிர,
அதிகப் பொருளில் மதிநுழை யாத
அறவழி நின்று முறைமுறை வாழ்க
பிறர்க்கென வாழும் திறத்தரைப் போற்றுக
நீலம் பவளம் கோலம் எண்ணுக
நிறைந்த ஏரியைப் பரந்த கடலை
உயர்ந்த மலையை முயன்று நோக்குக

---

87. ஜைன பாரதம் பார்க்க.
91. விழைந்தே - விரும்பியே. 96. தவமனமும் உண்டு.

அங்கண் விசும்பில் திங்களை உள்ளுக
சிவந்த பரிதியை உவந்து முன்னுக
எங்கும் எல்லாம் தங்கிக் கடந்து
நிற்கும் ஒன்றை நினைக நாளும் ;
சீற்றம் இகல்பகை தூற்றல் வெற்றுரை
களவு காமம் கள்பொய் கொலையும்
மற்றக் குறைகளும் அற்றுப் போகும் ;
இந்நிலை எய்திய செந்தண் மனமே
வாழி வாழிநீ ! வாழி வாழியே !

---

௧௦. வாழ்க்கை

உலக வியப்புகள் பலபல உண்டு
சிறந்தது வாழ்க்கை ; பிறந்த தென்றோ ?
வாழ்க்கைத் தோற்றம் ஆழ்ந்து பார்க்க
உடம்புயிர் ஒன்றி நடப்பதை ஆய்க
வழியைக் காணும் விழிகள் திறக்கும் ;

போரோ ! சீரோ !

வாழ்க்கை எதுவோ ? வாழ்க்கை எதுவோ ?
போரோ வாழ்க்கை ? சீரோ வாழ்க்கை ?

---

111. அம் கண் விசும்பில் - அழகிய இடமகன்ற ஆகாயத்தில். திங்களை - சந்திரனை.

112. பரிதியை - சூரியனை. முன்னுக - ஆழ்ந்து எண்ணுக.

114. ஒன்றை - ஒருபொருளை ; கடவுளை.

115. சீற்றம் - கோபம். இகல் - மாறுபாடு. தூற்றல் - பிறர் குறைகளைத் தூற்றுதல்.

2. வியப்புகளுள் சிறந்தது வாழ்க்கை. அவ்வாழ்க்கை பிறந்தது என்றோ ?

போரெனப் புகலும் பூரியர் உளரே
சீரெனச் செப்பும் நீரரும் உளரே
இரண்டும் விரவித் திரளும் என்றும்
கூறுநர் உளரே ; தேறுக உண்மை ;

ஆழ்த்தல்

ஒருயிர் மற்ற ஒருயிர் விழுங்கல்
இயல்பெனக் கொண்டு செயலில் இறங்கல்
தவறு தவறு தவறு தவறே ;
ஒருவனை வருத்தி ஒருவன் ஒறுத்தல்
ஒருவன் பொருளை ஒருவன் கவர்தல்
ஓரினம் ஓரினம் போரிட் டுழலல்
சூழ்பதி உழைப்பைப் பாழ்நகர் பறித்தல்
நாட்டை நாடு வாட்டி வதைத்தல்
பட்டினி மரணம் முட்ட விடுதல்
முதலிய வினைகள் மதியழி போரில்
வாழ்க்கையை வீழ்த்தி ஆழ்த்துத லாகும் ;

அழகு

முன்னாள் வாழ்க்கை எல்லாம் அறமே
ஒவ்வொரு கூறும் செவ்விய அறமே
உள்ளும் அறமே புறமும் அறமே
அறமே வாழ்க்கையாய் முறைமுறை வளர்ந்தது

---

8. பூரியர் - கீழ்மக்கள்.
9. நீரரும் - நல்ல குணமுடையவரும்.
10. விரவி - கலந்து.
11. தேறுக - தெளிக.
15. ஒறுத்தல் - தண்டித்தல்.
18. சூழ்பதி - சூழ்ந்துள்ள கிராமங்களின்.
21. வினைகள் - செயல்கள்.

சூழ்ச்சி போட்டி ஆட்சியில் இல்லை
உறவோர் தோன்றினர் அறவோர் தோன்றினர்
அலைகள் எழும்பாக் கலைகள் தோன்றின
சாந்தம் சிந்தையைச் சார்ந்து நின்றது
தேவை அளவை மேவிய துள்ளம்
தன்னுயிர் போல மன்னுயிர் தம்மை
விரும்பிய வாழ்க்கை அரும்பிய தந்நாள்
பழைய வாழ்க்கையின் அழகை எண்ணுக ;

வாணிபம்

அந்த வாழ்க்கையில் இந்த நாளினில்
நுழைந்தது வாணிபம் கழிந்த துறவே ;
வாணிபம் கல்வியில் வாணிபம் தொழிலில்
வாணிபம் உணவில் வாணிபம் உடையில்
வாணிபம் மணத்தில் வாணிபம் பிள்ளையில்
வாணிபம் வீட்டில் வாணிபம் கூட்டில்
வாணிபம் நாட்டில் வாணிபம் காட்டில்
வாணிபம் மருந்தில் வாணிபம் வழக்கில்
வாணிபம் எழுத்தில் வாணிபம் பேச்சில்
எல்லாம் வாணிபம் ! எங்கும் வாணிபம் !
வாணிப வண்ணம் வாழ்க்கை வளர்ந்தது !
வாணிப வாழ்க்கை கோணல் செய்தல்
இயற்கை யென்றே இயம்பல் வேண்டுமோ ?
அல்லல் தாட்களின் தொல்லைகள் அதிகம்
கொலையும் கொள்ளையும் கலைகள் ஆயின
தேவை அளவை மீறிய துள்ளம்

---

27. சூழ்ச்சி போட்டி முதலிய சிறுமைகள்.

29. அலைகள் - தீய எண்ணங்களாகிய அலைகள்.

48. தாட்களின் - பத்திரிகைகளின்.

நேயம் வாழ்க்கையில் போயது போயது
உலகம் வழங்கல் கலகக் காட்சியே ;

திருத்தம்

திருத்தம் நிகழ்த்தும் கருத்து வேண்டும்
என்ன செய்வது ? என்ன செய்வது ?
அறிவுப் புரட்சி அறவழிச் செய்க
தரும நெறியே கருமம் ஆற்றுக
வாணிப வாழ்க்கையின் கோணல் நீங்கும்
பொருந்திய போக்கில் திருந்தும் உலகம்
நல்ல வாழ்க்கையை நல்கல் உறுதி ;
அருளறம் பொலியும் அந்நல் வாழ்க்கையில்
அருளற வாழ்க்கையில் பொருளறம் பூக்கும்
சாந்தம் சிந்தை ஏந்தி நிற்கும்
தேவை அளவில் மேவும் நெஞ்சம்
எந்த உயிரையும் சொந்த உயிராய்க்
கருதும் வாழ்க்கை பெருகும் பெருகும் ;
இதுவே வாழ்க்கைக் குறிக்கோள் இதுவே ;

தேவை

வறுமை செல்வம் இரண்டும் அற்ற
வாழ்க்கை தேவை ; வாழ்த்துக அதனே ;
இயற்கைப் பள்ளியில் பயிற்சி பெறுக
செயற்கை, தானே அயர்ச்சி அடையும் ;

---

56. கருமம் - காரியங்கள் ; செயல்கள்.

59. (அவ்வுலகம்) நல்ல வாழ்க்கையை........... நல்கல் - அளித்தல்.

60. அருளறம் - அஹிம்சா தர்மம்.

61. பொருளறம் - மிகுபொருள் விரும்பாத தர்மம்.

வழுக்கல் அழுக்குகள் கழிய நாளும்
ஓவியம் உள்கி ஆவியில் பதிக்க
அலையும் கரணம் நிலைபெற் றிருக்கும்
அகத்தில் ஒழுங்கு புகுந்து படியும் ;
உள்ளம் உருக்கும் நல்லிசைப் பாக்களை
ஓதுக ஓதுக பொருளுணர்ந் தோதுக
கன்மனம் குழைந்து நன்மனம் ஆகும் ;
தழைக்கும் வாழ்க்கை உழைக்கப் பிறர்க்கு ;
வாழ்க்கை இனிதாய் வளர்ந்தே ஓங்கும் ;
சீரிடை வாழ்க்கை நேரிய முறையில்
வளர்க இனிதே ; வளர்க இனிதே.

கக. ஒழுக்கம்

ஒழுக்கம் உயிரினும் விழுப்பம் உடையதே !
சொல்லோ பொருளோ நல்ல ஒழுக்கம் ?
எழுத்துச் சொல்லில் ஒழுக்கம் பழுக்குமோ ?
வாழ்க்கையில் ஒழுக்கம் பழுத்தல் வேண்டும்
மொழிகள் விடுக்க ; வழிகள் காண்க ;

திருடர் எல்லை

ஒழுக்கம் பேசும் வழக்குப் புலவோர்
திருடர் எல்லையை வருடிச் சேர்ந்தனர்

---

72. உள்கி - ஆழ நினைந்து.

73. கரணம் - மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம்.

78. பிறர்க்கு உழைக்க வாழ்க்கை தழைக்கும்.

1. ‘ ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம் - உயிரினும் ஓம்பப் படும் ’—குறள்.

5. மொழிகள் - வாய்ப் பேச்சுகளை.

7. வருடி - தடவித் தடவி.

காரணங் கேட்டனர் பூரண மாக ;
'பட்டினி, திருட்டில் நெட்டிய தெங்களை
உணவு மில்லை பணமு மில்லை
தொழிலு மில்லை வழியு மில்லை
என்ன செய்குவம் ! என்ன செய்குவம் !
உணவுந் தொழிலும் பணமும் கிட்டின்
திருட்டை இன்றே உருட்டி ஓட்டுவம்'
என்ற விடையைச் சென்றவர் பெற்றனர் ;

ஈன விடுதிகள்

தொடர்ந்து பின்னே நடந்து புலவோர்
மானம் விற்கும் ஈன விடுதியுள்
புகுந்து பார்த்தனர் புலம்பல் கேட்டது ;
'இங்கிலை எய்தற் கென்ன காரணம் ?'
என்று வினவினர் ; ஒன்றிப் பெண்கள்
அழுங்குர லோடு விழிநீர் பெருகச்,
'சோறு கூறை பேறே யில்லை
இழிந்த தொழிலில் நுழைந்து விட்டோம்
சோறு கூறை பேறு கிடைப்பின்
இன்னே ஒதுக்குவம் இந்தத் தொழிலை'
என்ற பதில்கள் குன்றெனக் குவிந்தன ;

மூலம் வறுமை

'இங்கே கொள்ளை அங்கே கொல்லல்
இங்கே பொய்ம்மை' என்று முழங்கல்
வீணே ; மூலம் காண எழுக

---

20. ஒன்றி - ஒன்றுகூடி.

22. கூறை - உடை. பேறே - பாக்கியமே.

25. இன்னே - இப்பொழுதே; இந்நொடியிலேயே.

மூலங் களைந்தால் சீலம் சிறக்கும் ;
அருளற ஒழுக்கம் அருளிய பெரியன்
மிகுபொருள் விரும்பாத் தகுதியும் சொற்றனன் ;
ஒருபால் செல்வம் மறுபால் வறுமை
உள்ள இடங்களில் நல்ல ஒழுக்கம்
நிலவல் அரிதே குலவல் அரிதே ;
செல்வச் செருக்கும் அல்லல் வறுமையும்
வழுக்கல் நிகழ்த்தும் ; ஒழுக்கம் கெடுக்கும் ;
ஒழுக்கம் பொதுமை ஒழுங்கில் நிலைக்கும் ;
அந்நிலை காணச் செந்நாப் புலவீர் !
முயல்க முயல்க ; முயல்க நன்றே.

---

௧௨. நட்பு

எது ?

நட்பே ! உன்னை நட்பென் றழைத்தவர்
அன்பில் மூழ்கி அன்பே ஆனவர் ;
உள்ளம் உள்ளம் நள்ளல் நட்பே ;
எந்த மொழியிலும் இந்தப் பொருளே ;
நட்புச் சிறப்பை நண்பர் அறிவரோ ?
நட்பே அறியுமோ ? உட்புகுந் துணர்க ;

---

31. பெரியன் - ஆதி அருகன்.

35. குலவல் - குலாவுதல்.

38. பொதுமை - பொதுமை அறத்தில்.

3. ஒருள்ளத்தை மற்றோர் உள்ளம் நள்ளல். (நட்டல் - நண்ணுதல் - அடைதல்.)

வள்ளுவர்

செய்ய அரியது மெய்ம்மை நட்பெனத்
திருக்குறள் சொல்லும் கருத்தைத் தெளிக ;
ஓரதி காரச் சீரில் நின்ற
வள்ளுவர் நட்பில் மாறிய தென்னே ?
அகத்து நட்பே செகத்தை வளர்க்கும்
நாடக நட்பு வேடம் ஆகும்
கொடிது ! கொடிது ! பெரிதுங் கொடிதே !

புன்மை நட்பு

புன்மை நட்பு நன்மைய தாமோ ?
தன்னலம் பெருக்கும் அன்பைச் சுருக்கும்
நடிக்கும், உடைக்கும், வடிக்கும் கண்ணீர் ;
உற்ற வேளையில் பற்றே இன்றி
ஓடும் ஒதுங்கும் உயிர்க்குலை வைக்கும்
தீயினும் தீயது பேயினும் பேயது
நஞ்சினும் நஞ்சு நரகினும் நரகே ;
' அற்பச் சேர்க்கை ஆபத் தாகும் '
என்னும் மொழியை உன்னி நடக்க ;

---

7. ' செயற்கரிய யாவுள நட்பின் அதுபோல் - வினைக்கரிய யாவுள காப்பு '—குறள்.

9—10. ஒவ்வொரு பொருள் பற்றி ஒவ்வோர் அதிகாரம் அருள்வது திருவள்ளுவர் வழக்கம். ஆனால், ' நட்பு ' என்னும் பொருளில் மட்டும் திருவள்ளுவர் தமது வழக்கத்தை மீறியது கருதற்பாலது. திருக்குறளிலுள்ள ' நட்பைப் ' பற்றிய அதிகாரங்களை நோக்குக.

17. உற்ற வேளையில் - ஆபத்து நேர்ந்த வேளையில்.

18. உயிர்க்கு உலை வைக்கும்.

21. ' அற்ப சகவாசம் பிராண சங்கடம் ' என்பது பழமொழி.

நல்ல நட்பு

நல்ல நட்புச் செல்வ மாகும்
அழியாச் செல்வம் பழியாச் செல்வம்
உற்ற வேளையில் உறுதுணை செய்யும்
அளிக்கும் என்பை அளிக்கும் உயிரையும்
தாயினும் காக்கும், மாயினும் தொடரும்
நல்ல நட்பினும் நல்லதொன் றில்லை ;

தெய்வ நெஞ்சு

தெய்வ நெஞ்சம் வெய்ய நட்பையும்
செய்ய தாக்கி உய்ய வைக்கும் ;
தெய்வ நெஞ்சம் எய்தா மைந்தனை
வெய்ய நட்பு வேகவே செய்யும் ;
செய்ய நட்பால் தெய்வ நெஞ்சம்
உறவே முயல்க உறுதி கொள்க ;

கூட்டு நட்பு

தனித்தனி மாந்தர் இனித்த நட்பைக்
கூட்டுற வியக்கம் ஈட்டும் பொதுவில் ;
பொதுமைத் தொழில்முறை புதுக்கும் நட்பால்
சாயுந் தனிமை; மாயுந் தன்னலம் ;
கூட்டு நட்பால் ஆட்சி அமைந்து
வளருங் காலம் மலர்க விரைந்தே.

---

30. செய்யதாக்கி - செம்மையதாக்கி.

கரு. நோன்பி

‘உலகம் வாழ்க உலகம் வாழ்க’
என்று நலமே எண்ணும் நோன்பி,
நடப்பன் நடப்பன் நண்ணுவன் ஊரூர்
காலை மாலைக் கடன்களை முடிப்பன் ;
போற்றும் ஒளியும் காற்றும் ஊற்றும்
உடலை ஓம்பித் திடமுறச் செய்யும் ;
அறத்துக் கடவுள் அகத்தில் நிற்கும் ;
பாலும் பழமும் சில உணவாம் ;
நண்பகல் கழியின் உண்ணான் ஒன்றும்
இரவில் ஒன்றும் ஏற்ப தில்லை
நோன்பு நாளில் நுகர்வே இல்லை ;
அறப்பணி அவன்செய் சிறப்பு வேலை
அகமே புறமெனும் தகைமைச் சொல்லின்
பொருளாய் விளங்கும் திருவாழ் வுடையன் ;
வாழ்க அவன்வழி வாழ்க வாழ்கவே !

கசு. தவம்

பொய்கை

வெயிலினும் வற்றாப் பொய்கை ஒன்றதில்
வெள்ளைத் தாமரைக் கள்ளை மாந்தி
மயங்கிக் கிடக்கும் வண்டுகள் உளறும் ;

---

2. நோன்பி - விரதி.
9. நண்பகல் - உச்சி வேளை.
11. நுகர்வே - சாப்பிடுதலே.
1. பொய்கை - குளம். 2. கள்ளை மாந்தி - தேனை உண்டு.

பளிங்கு மீன்கள் களங்கம் போக்கி
ஓடும் மறையும் கூடும் பிரியும் ;
ஆனும் மானும் அருந்தும் தண்ணீர் ;
பரிதி உமிழொளி பாம்பெனச் சுழலும் ;
கலைமதி நிலவு கலங்கலில் அலையும் ;
வீசும் தென்றலில் வாசங் கமழும் ;
ஏற்றப் பாட்டுக் காற்றில் உலவும் ;

ஆல்

நுணல்கள் குதிக்கும் மணல்செறி கரையில்,
மரகதக் கற்கள் உருகி உருகிப்
பரந்து பாய்ந்து விரிந்தாற் போல
ஒருமரம் பொலியும் ; உயர்ந்த ஆலது ;
இயற்கைப் பசுங்குடை இறக்கிய நிழலில்,
குரங்குகள் கனியிடை உறங்கிக் கிடக்கும்
வழியே செல்வோர் விழிகள் வளரும்
வாழ இடமிலா ஏழைகள் இருப்பர்
அறவோர் முனிவர் துறவோர் தங்குவர்
ஆடு மாடுகள் தேடிச் சேரும் ;
அந்தப் பொய்கையும் இந்தக் குடையும்
வழியே சென்ற பழியில் நோன்பி
வள்ளல் நெஞ்சை அள்ளி அழைத்தன
அவனும் நண்ணி அமர்ந்தனன் தவத்தில் ;

---

7. பரிதி - சூரியன்.
8. மதி - சந்திரன்.
11. நுணல்கள் - தவளைகள்.
17. வழியே செல்வோர் தூங்குவர் என்றபடி.

துறவு

காற்றுண வன்றி வேற்றுண வின்றி
நாச்சுவை இன்றிப் பேச்சும் இன்றி
அசைவும் இன்றிக் கசிவும் இன்றி
ஒற்றைக் கலையுடை அன்றி வேறோர்
போர்வையும் இன்றி வேர்வையும் இன்றிக்
காலங் கழிக்கும் சீலத் தவமே ;
குலையும் கூடு தலையை நாடும் ;
உதிர்பழ இலைகள் அதிர்ச்சி செய்யா
குருவிகள் தோளில் மருவி நிற்கும்
அஞ்சா வண்ணம் அணில்கள் ஏறும்
காகம் கரையா வேகம் என்று
மந்திகள் சூழ்ந்து சிந்தையில் மூழ்கும்
உலவும் பாம்பு குலவும் மடியில்
சிலையாய் நிற்கும் அலையாத் தவமே ;

கோலம்

பெற்றவர் வருவர் உற்றவர் வருவர்
கற்றவர் வருவர் நற்றவர் வருவர்
உள்ளூர் வெளியூர் உள்ளவர் வருவர்
வாயால் வாழ்த்துவர் கையால் தொழுவர் ;
தவனச் சடையும் குவளைக் கண்ணும்

---

25. காற்று உணவு அன்றி, வேறு உணவு இன்றி......

31. கூடு - பறவைகளின் கூடுகள்.

43. தவனச்சடை - செஞ்சடை. (தவனம் - நெருப்பு).
'சிவனோ டொக்கும்......பொன்னொளி மின்னும் தவனச்சடை...'
—திருமூலர்.

பவள வாயும் பசும்பொன் மேனியும்
கமலம் மலர்ந்த கையும் காலும்
அருள்நில வொழுக்கும் அறிவொளி மின்னும்
பதுமா சனத்தில் பதிந்த கோலமும்
ஐந்தையும் கண்ணில் முந்தச் செய்யும்
ஓவியம் ஆகி மேவும் நெஞ்சில் ;

மாண்பு

தவத்தின் மாண்பைத் தவமே உணரும் ;
நல்ல பிள்ளையை நல்கும் தவமே
கலைகளை உணர்த்தும் அலைவில் தவமே
ஆசையை அறுக்கும் நேசத் தவமே
அகத்து மாசை அகற்றும் தவமே
ஒழுங்கை வாழ்வில் வழங்கும் தவமே
அறநெறிக் காக்கம் அருளும் தவமே
புவனம் எங்கும் பொலிக தவமே.

---

46. அருள் நிலவு ஒழுக்கும்.

48. ஐந்தையும் - (பார்க்கின்றவர்களின்) ஐந்து புலன்களையும். 'ஐந்துபே ரறிவும் கண்களே கொள்ள' என்பது சேக்கிழார் திரு வாக்கு.

49. நெஞ்சில் - (பார்க்கின்றவர்கள்) நெஞ்சினில்.

56. அறநெறிக்கு ஆக்கம்.

57. (அத்தகைய) தவமே புவனமெங்கும் பொலிக.

௩௫. சீர்திருத்தம்

வழுக்கல்

இயற்கை வழியே இயங்கும் உலகம்
அவ்வழி நடத்தல் செவ்வை வாழ்வாம்
வழியை விடுத்தால் வழுக்கல் நேரும் ;
வழுக்கல் இழுக்கை ஒழித்துத் திருத்தப்
பத்தர் வருவர் சித்தர் வருவர்
தத்துவர் வருவர் சத்தியர் வருவர்
கற்றவர் வருவர் நற்றவர் வருவர்
வலிய மூர்க்கர் வருதலும் உண்டு ;
பொருந்திய முறையால் திருந்தும் உலகம்
மற்றது காற்றில் வற்றிப் போகும் ;

முறையிடல்

ஒழுங்கு, பொருளில் நுழைந்து விட்டால்
பலபல பாவம் உலவா நெஞ்சில் ;
குறைகள் நிகழின் முறையிடல் வேண்டும்
முறையிடும் பயிற்சி குறைக்கும் குற்றம் ;
குறைகள் குற்றம் முறையிடல் வீரம்
பாவம் வெளியிடல் ஆவி வீரம்
வெளியிட அஞ்சும் எளியன் கோழை ;
முறையிடல் முதிர முதிரப் பாவம்
நினைக்க அஞ்சும் நெஞ்சம் மலரும் ;
பாவச் செயல்களை ஏவா ஆட்சி
அமைக்க முயலல் அறிவுக் கழகே ;

---

10. மற்றது - பொருந்தாதது ; இயற்கைக்கு அரண் செய்யாதது.

தியானமும் கருணையும்

தியானம் வேண்டும் தியானம் வேண்டும்
அருள்வடி வான பொருளைத் தியானம்
செய்தல் நன்று ; செய்தல் நன்று ;
தியானம், கருணை ஊற்றைத் திறக்கும்
கருணை வெள்ளம் கரைக்கும் பாவம் ;
எண்ணுக இமயம் எண்ணுக கங்கை
இமயம், தியான அமைதிக் கறிகுறி
கங்கை, கருணைத் துங்க அறிகுறி ;
இமயத் தியானமும் கங்கைக் கருணையும்
உலகம் ஆக உழைத்தல் வேண்டும்
தடைகள் எல்லாம் உடைபடல் வேண்டும் ;

தூறுகள்

உலகம் ஒருகுலம் ஆகும் நாளிது
புதுமையில் பொதுமை பூக்கும் நாளிது
இந்த நாளினில் எந்த நாளோ
படர்ந்த தூறுகள் அடியில் வாழ
எண்ணல் தவறவ் வெண்ணம் வீழ்க ;

தெய்வப் பெண்

இயற்கையில் ஆண்பெண் இயங்கல் காட்சி
உயர்வு தாழ்வு பயந்த தெங்கே ?
ஐயோ ! உரிமைத் தெய்வப் பெண்ணை

---

25. கருணையாகிய ஊற்றை.

29. துங்க - பரிசுத்தமான.

36. தூறுகள் - புதர்கள்.

37. தவறு அவ்வெண்ணம்............

நிறைகாப் பென்று சிறையில் வைத்தல்
அறிவோ அன்போ அருளோ என்னே !
தாயின் சிறையால் சேயும் சிறையாம்
பின்னே எல்லாம் சிறையில் துன்னும் ;
நிறையைக் காப்பது சிறையோ ? வெட்கம் !
நிறையைக் காக்க நிறையே வல்லது ;
தோலும் என்பும் காலுங் கையும்
மயிரும் பிறவும் மங்கை அல்ல ;
பெண்மை, தாய்மை இறைமை கொண்ட
நுண்மை காண்டல் உண்மைத் தவமே ;

இன்பக் காதல்

ஒருத்தி ஒருவன் கருத்துற வாழ்தல்
அன்பின் ஐந்திணை இன்பக் காதல் ;
பிறரைத் தாயெனக் கருதிப் போற்ற
உறுதல் காதல் பெறுதல் அன்பே ;
அன்பின் முழுமை அந்தணச் செல்வம் ;
இந்தச் செல்வம் தந்த தாயைச்
சிறையில் அடைத்தல் நிறையோ அன்பீர் !
அன்னை விலங்கை இன்னே உடைக்க ;
மாதர் உரிமை ஆடவர் உரிமை
ஆடவர் உரிமை மாதர் உரிமை
ஒருவர் உரிமை ஒருவின் சிறுமை

---

41. நிறை - ஒழுக்கம் ; கற்பு.

52. கைக்கிளையும் (ஒருதலைக் காமமும்), பெருந்திணையும் (பொருந்தாக் காமமும்) அல்லாதது அன்பின் ஐந்திணை (குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை). விளக்கம் தொல்காப்பியம் முதலிய நூல்களிற் பார்க்க.

61. ஒருவின் - நீங்கின்.

எவர்க்கும் உரிமை இருத்தல் அறமே
உரிமை சிதைத்தல் பெரிய பாவம் ;

சாதி

பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு கருதும்
இழிவுகள் இன்னும் ஒழிய விலையே ;
ஓரின அன்பு வேறினப் போராம்
அன்பைக் கட்டல் துன்பச் சூழல் ;
சாதி அன்பு நீதி அன்று
சாதி உணர்வும் சாதி நினைவும்
சாதிப் பேச்சும் சாதி எழுத்தும்
சாதிச் சங்கமும் சாதிமா நாடும்
போக உழைத்தல் புனிதத் தொண்டு ;

மதப் பேய்

மதத்தின் பெயரால் அதமே செய்து
பூசல் இடுதல் நேசமோ ? நீசம் ;
'மதம்வெறி' என்றும் 'மதம்பேய்' என்றும்
உண்மை ஆய்ந்தவர் உரைத்த தென்னை ?
மதவெறி எத்தனை மக்களை எரித்தது !
மதப்பேய் எத்தனை மக்களை அலைத்தது !
மதப்பிடி வாதம் அதட்டும் அறிவை
அறிவை அதட்டும் வெறிசண் டாளம் ;
வெறியை ஊட்டும் நெறியுங் குறியும்
வேடமும் கோலமும் பீடமும் ஏடும்
மடமும் கோயிலும் இடமும் பிறவும்

---

66. ஒரு சாதியினிடத்தில் அன்பு செலுத்தல், மற்றச் சாதிகளிடத்தில் பகைமைப் போராக முடியினும் முடியும் என்றபடி.

இகலிருள் ஓட்டும் அகவிளக் கல்ல ;
திருத்தம் உறவே கருத்து வேற்றுமை
எழுதல் இயற்கை ; பழுதில் அதனை
வெறிக்கிரை ஆக்கல் தரித்திரச் சிறுமை ;
பேத வாதப் பேய்வெறி இழிவுகள்
சிறைநீ ராக்கும் சிறந்த வாழ்வை ;

மெய்ந்நெறி

திருத்தம் பெறவே கருத்தைக் கொள்க
நெறிகளை எல்லாம் அறிவால் ஆய்க
புறத்தை ஆய்ந்தபின் அகத்துள் நுழைக
பன்மை எல்லாம் ஒருமையாய் ஒளிரும் ;
ஒருமை எதுவோ ? அருளறத் தெய்வம் ;
அந்த ஒன்றை எந்தப் பெயரால்
அழைப்பினும் அழைக்க அவையெலாம் ஒன்றே ;
வாதம் விடுத்துப் பேதம் விடுத்துத்
தொண்டு செய்தால் உண்மை விளங்கும் ;
தொண்டு செய்க தொண்டு செய்க
செய்கை மெய்ந்நெறி ; உய்யும் நெறியே ;

உலக ஒருமை

உலக உணர்வு நிலைபெறப் பயில்க ;
உலகம், உறுப்புப் பலபல உடையது
உறுப்புப் போர்செயின் பொறுப்புல கேது ?
கண்ணும் காதும் மூக்கும் நாக்கும்
கழுத்தும் தோளும் கையும் காலும்

---

84. இகல் - மாறுபாடு ; பகை.

89. சிறைநீர் - சிறைப்பட்ட நீர் ; ஓடாமல் அடைபட்டுக் கிடக்கும் நீர்நிலை.

குழப்பம் விளைத்தால் செழிப்புட லேது?
நாடு மொழிப்போர் கேடே பெருக்கும்
நிறத்திமிர்ப் போரும் மறத்தைப் பெருக்கும்
உறுப்புப் போர்கள் ஒழிக ஒழிக ;
உலகில் ஒருமை நிலைபெற உழைக்க ;
பொருளறம் உலகை ஒருமைப் படுத்தும்
அருளற மென்னும் அகிம்சை வளர்க்கும் ;
மனிதக் குறிக்கோள் புனித அகிம்சை
அகிம்சா தர்மம் அகிலம் ஆக ;
அகிம்சை வெல்க ! அகிம்சை வெல்க !

111—2. பொருளறமென்னும் பொருட்பொதுமை, உலகை ஒன்றுபடுத்தும் ; அருளறமென்னும் அஹிம்சா தர்மத்தையும் வளர்க்கும் என்றபடி.

௧௬. முன்னோர் மொழி

முன்னோர் மொழியைப் பொன்போல் போற்றுக ;
அன்னவர் செம்மொழி மன்னி வானில்
ஒலியாய்ப் படிந்தே உலகை ஓம்பலை
உன்னி உன்னிப் பன்முறை உன்னுக ;
தெளிவுண் டாகும் ஒளியுண் டாகும்
முனைப்பறுந் தொழியும் ; நினைப்புத் தூயதாம் ;
அந்நினைப் புடையார் நன்மொழி அமிழ்தம்
இடையீ டின்றித் தொடர்ந்து வழிவழிப்
பெய்து பெய்து மெய்ந்நெறி காக்கும் ;
முன்னோர் மொழியைப் பொன்போல் போற்றுக :
திங்கள் மும்மழை எங்கும் பொழியும்
உலகெலாம் ஓங்கும் கலையெலாம் ஓங்கும்
பொருளறஞ் செழிக்கும் அருளறங் கொழிக்கும் ;
முன்னோர் மொழியைப் பொன்போல் போற்றுக ;
என்றும் போற்றுக ; என்றும் போற்றுக.

---

2. மன்னி - நிலைபெற்று.
6. முனைப்பு - செருக்கு.